

+++++

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 266. De Second Herd van Woody Herman, eind 1947. Shorty Rogers bewerkte een blues, en maakte van Charlie Parker's solo op de plaat van "Dark shadows" een chorus voor de saxofoonsectie, die nieuwe met één alt, drie tenoren en een bariton. In 1960 zou Ray Charles het nog eens zingen: "I've got news for you".

plaat 1 Woody Herman a/h Orchestra: I've got news for you (R.Alfred)
B/voorlaatste - 3:21 - CBS BPG 62160

"I've got news for you", Woody Herman zong, instrumentale soli door Shorty Rogers-trompet, Don Lamond-drums, Earl Swope-trombone en Ernie Royal-trompet. 22 december 1947 voor Columbia in Los Angeles door deze band: 5 trompetten-Ernie Royal, Bernie Glow, Irv Markovitz, Stan Fishelson en Shorty Rogers. 3 trombones-Bob Swift, Earl Swope en Ollie Wilson. 5 saxofoons- Sam Marowitz-alt, Zoot Sims, Herbie Stewart en Stan Getz-tenor, Serge Chaloff-bariton. Fred Otis of Ralph Burns-piano, Gene Sargent-gitaar, Walt Yoder-bas, Don Lamond-drums. Woody Herman-klarinet, altsaxofoon en zang. Van dezelfde dag een stuk dat Shorty Rogers en Ralph Burns bouwden op het accordschema van 'Fine and Dandy'. Stan Getz en na hem Zoot Sims zijn de tenorsolisten, Earl Swope op trombone, Chaloff-bariton en aan het slot trompettist Royal. "Keen and peachy".

zelfde Woody Herman a/h Orchestra: Keen and peachy (S.Rogers, R.Burns)
B/3 - 2:49 - idem

"Keen and peachy" met een opvallend fel en alert spelende Don Lamond op drums -beter dan bij de First Herd- met een kort, droog geluid van de bass drumszoals dat pas veel later mode werd. Nu een opname van twee dagen later, 24 december, het allereerste stuk dat tenorsaxofonist Al Cohn voor het orkest schreef. "The goof and I".

zelfde Woody Herman a/h Orchestra: The goof and I (Al Cohn)
B/5 - 2:50 - idem

"The goof and I" - 'goof' is in goed Nederlands 'miskleun', maar kan verder ook 'fout' betekenen. Stuk van Al Cohn met soli van Don Lamond, Serge Chaloff, Earl Swope en Woody Herman. Columbia, Los Angeles, 24 december 1947. Nog één stuk, Tenorsaxofonist Jimmy Giuffre schreef dit, het bleef niet alleen HET stuk voor de nieuwe sax-sectie van één alt/drie tenoren/één bariton, het is een soort symbool voor de Woody Herman Second Herd als zodanig. "Four brothers".

zelfde Woody Herman a/h Orchestra: Four brothers (Jimmy Giuffre)
B/laatste - 3:15 - idem

"Four brothers" van Jimmy Giuffre, Woody Herman and his Orchestra voor Columbia in Los Angeles, 27 december 1947. Soli: Zoot Sims, Serge Chaloff, Herbie Stewart, Stan Getz, Woody Herman en Don Lamond. In het coda eerst de drie tenoren: Stan Getz, Zoot Sims en Herbie Stewart, dan baritonsaxofonist Serge Chaloff. Weliswaar maakte de band op 30 en 31 december nog wat opnamen, maar die werden niet uitgebracht, en 1 januari 1948 begon de tweede record ban. Verbod van de vakbond van musici, de American Federation of Musicians, om voor de grammofoonplaat te spelen, tot de maatschappijen aan bepaalde royalty-eisen voldeden. Dat was van 1942 tot bijna '45 ook al eens gebeurd, deze nieuwe ban zou tot november 1948 duren. Exit, althans op de plaat, de Second Herd van Woody Herman. Het was een soort swing band met sterke Bebop-invloeden, de jonge saxofonisten van die Second Herd waren volgelingen van Lester Young. Sims en vooral Getz zouden zelf weer het begin van een school worden. Toen Boyd Raeburn als orkestleider begon had zijn band niets met swing te maken. Het was 1931 en hij leidde een echt keurig dansorkest, een Hotel Band zoals dat in de States heet. Zeer commerciëel. Het is onduidelijk waarom Raeburn in ~~BB~~ januari 1939 zich ineens frenetiek op de swingmuziek gooide - misschien vanwege de populariteit van Benny Goodman, Tommy Dorsey of Artie Shaw. En het is nog onduidelijker waarom hij in het midden van de jaren veertig zeer jonge arrangeurs met extreem moderne ideeën begon aan te trekken. Want Boyde Albert Raben zoals Boyd Raeburn eigenlijk heette was allesbehalve vooruitstrevend, als musicus was hij geen goed vakman, gewoon een nogal middelmatige muzikant die ook als orkestleider geen impact had. Hij werd 27 oktober 1913 geboren, één dag na Charlie Barnet, en was 30 toen hij Ed ^{die} Finckle als arrangeur aantrok. Maar die kon in '45 een betere baan krijgen bij Gene Krupa. Volgende arrangeur: George Handy die in februari '46 piano speelde bij de allereerste Dial-session van Charlie Parker. Boyd Raeburn and his Orchestra, 15 oktober 1945. Eén melodisch gegeven komt van altsaxofonist Hal McKusick, al het andere is van de 25 jaar oude George Handy. "Tonsilectomy".

plaat 2 Boyd Raeburn a/h Orchestra: Tonsilectomy (G.Handy, H.McKusick)
1/1 - 2:56 - Savoy SJL 2250

v George Handy - piano

"Tonsilectomy" van George Handy. Soli door Hal McKusick-alt, en Frank Socolov-tenorsaxofoon, Tommy Allison-trompet, ✓ En dit is de complete band: Tommy Allison, Alan Jeffreys, Johnny Napton en Dale Pierce-trompetten. Ollie Wilson (we kwamen hem al bij Woody Herman tegen), Jack Carmen en Si Zentner-trombones. Hal McKusick en Leonard Green-alt, Stuart Anderson en Frank Socolov-tenor, Guy Reynolds-baritonsaxofoon. George Handy-piano, Hayden Causey-gitaar, Ed Mihelich-bas, Jackie Mills-drums. Opname gemaakt in Los Angeles op 15 oktober 1945 voor een nieuw platenmerk, Jewell, eigenaar: Ben Pollack die in 1923 in Chicago drums speelde bij de New Orleans Rhythm Kings. Uit dezelfde session dit George Handy arrangement van "Yerxa".

zelfde Boyd Raeburn a/h Orchestra: Yerxa (Hal McKusick)
1/4 - 3:16 - idem

"Yerxa", gespeld y-e-r-x-a, van Hal McKusick die altsaxofoon speelde, na hem tenorist Socolov en trompettist Tommy Allison. Arrangement George Handy, ^{F Handy} ging daarna een tijdje in Hollywood filmmuziek schrijven, als pianist werd hij opgevolgd door Dodo Marmarosa. Tot slot twee transcriptie-opnamen van eind '45/begin '46 - dit is eerst "Foolish little boy".

plaat 3 Boyd Raeburn a/h orchestra: Foolish little boy (Raeburn)
B/2 - 2:50 - Jazz Live BLJ 8007

"Foolish little boy" met Dodo Marmarosa-piano en Ollie Wilson-trombone. Uit dezelfde periode: "Cartaphilius".

zelfde Boyd Raeburn a/h Orchestra: Cartaphilius (Raeburn)
B/3 - 2:37 - idem

"Cartaphilius", Boyd Raeburn and his Orchestra in Los Angeles, eind 1945 of begin 1946, ~~Volgende~~ Volgende keer meer, dit was NOS Jazzgeschiedenis 266, MdR.

NA 110527

0 0 0 0 0

32:07

opr 6.2.85